

СПОРАЗУМЕНИЕ

МЕЖДУ

**ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ**

И

**ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА
СЛОВЕНИЯ**

ЗА ОБМЕН И ВЗАИМНА ЗАЩИТА

НА КЛАСИФИЦИРАНА ИНФОРМАЦИЯ

Правителството на Република България и Правителството на Република Словения (наричани по-нататък "Страните"),

Разбирайки, че при взаимното сътрудничество е възможно да се наложи обмен на класифицирана информация между Страните,

Желаейки да осигурят защитата на класифицираната информация, обменяна между Страните или между публични и частни субекти, поставени под тяхна юрисдикция,

се договориха за следното:

Член 1 **Определения**

За целите на това Споразумение тези понятия означават следното:

(а) **"Класифицирана информация"**: всяка информация, документ или материал, независимо от нейната форма, предоставена или създадена между Страните, която изисква защита срещу нерегламентиран достъп и е определена като такава и маркирана в съответствие с националното законодателство на всяка Страна.

(б) **"Страна-източник"**: Страната, включително всякакви публични и частни субекти, поставени под нейна юрисдикция, която дава класифицирана информация на Страната – получател.

(в) **"Страна-получател"**: Страната, включително всякакви публични и частни субекти, поставени под нейна юрисдикция, която получава класифицирана информация от Страната – източник.

(г) **Принципът "Необходимост да се знае"**: принцип, според който достъп до класифицирана информация може да бъде предоставен на лице, само във връзка с неговите/нейните служебни задължения или възложени задачи.

(д) **"Разрешение за достъп до класифицирана информация"**: положително решение, следващо завършена процедура по проучване, в съответствие с националното законодателство, въз основа на което, лицето отговаря на условията за да има достъп до и да борава с класифицирана информация до ниво посочено в разрешението.

(е) **“Удостоверение за сигурност”**: положително решение, следващо завършена процедура по проучване, при което контрагентът има възможност да бора̀ви с класифицирана информация, в съответствие с националното законодателство.

(ж) **“Контрагент”**: физическо или юридическо лице, притежаващо правоспособност да сключва договор.

(з) **“Класифициран договор”**: договор или допълнително споразумение към договор, включително преддоговорни отношения, които съдържат класифицирана информация или включва достъп до нея.

(и) **“Трета страна”**: държава, включително всякакви публични или частни субекти, поставени под нейна юрисдикция, или международна организация, която не е Страна по това Споразумение.

(й) **“Нерегламентиран достъп”**: всяка форма на разкриване на класифицирана информация, включително злоупотреба, увреждане, предоставяне и неправилно класифициране, както и всякакви други действия, водещи до нарушаване защитата ѝ или до загубване на такава информация, както и всяко действие или бездействие, довело до узнаване на информацията от неупълномощено лице.

(к) **“Ниво на класификация за сигурност”**: категория, която според националното законодателство, характеризира значимостта на класифицираната информация, нивото на ограничаване на достъпа до нея и нивото на защитата ѝ от Страните.

(л) **“Национален орган по сигурността”**: органът, който в съответствие с националното законодателство е отговорен за общото изпълнение и съответния контрол относно всички въпроси на това Споразумение.

(м) **“Нарушаване на мерките за сигурност”**: действие или бездействие, противоречащо на националното законодателство, което води или може да доведе до нерегламентиран достъп или унищожаване на класифицирана информация.

Член 2

Предмет

В съответствие със своите национални законодателства и зачитайки националните интереси и сигурността, Страните трябва да предприемат подходящи мерки, за да осигурят защитата на класифицираната информация, която се предоставя или създава според това Споразумение.

Член 3

Национални органи по сигурността

(1) Националните органи по сигурността на Страните са:

- За Република България:

Държавна комисия по сигурността на информацията;

- За Република Словения:

Правителствена служба за защита на класифицираната информация.

(2) Страните трябва да се информират взаимно по дипломатически път за всякакви последващи промени относно Националните органи по сигурността.

Член 4

Нива на класификация за сигурност на информацията

(1) Класифицираната информация предоставяна по това Споразумение, трябва да бъде маркирана със съответните нива на класификация за сигурност на информацията, в съответствие с националните законодателства на Страните.

(2) Следните национални нива на класификация за сигурност на информацията са еквивалентни и съответстват на нивата на класификация за сигурност, определени в националните законодателства на Страните:

ЗА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ	ЗА РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ	ЕКВИВАЛЕНТ НА АНГЛИЙСКИ ЕЗИК
СТРОГО СЕКРЕТНО	STROGO TAJNO	TOP SECRET
СЕКРЕТНО	TAJNO	SECRET
ПОВЕРИТЕЛНО	ZAUPNO	CONFIDENTIAL
ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАНЕ	INTERNO	RESTRICTED

Член 5

Защита на класифицирана информация

(1) Страните трябва да осигурят на класифицираната информация, отнасяща се до това Споразумение същата защита, както за своята собствена класифицирана информация, от съответното ниво на класификация за сигурност.

(2) Достъп до класифицирана информация трябва да се позволява само на лица, в съответствие с принципа "необходимост да се знае", които са били инструктирани относно боравенето с и защитата на класифицираната информация и които са били надлежно упълномощени, в съответствие с националното законодателство.

(3) Страните трябва взаимно да признават своите разрешения за достъп до класифицирана информация и удостоверения за сигурност. Член 4 трябва да се прилага съответно.

(4) Страната - източник трябва:

(а) да осигури маркиране на класифицираната информация с подходящо ниво на класификация за сигурност, в съответствие с нейното национално законодателство и

(б) да информира Страната – получател за всички случаи на предоставяне или ограничаване в използването на класифицирана информация и за всякакви последващи промени в нивата на класификацията за сигурност на информацията и/или евентуално премахване нивото на класификация.

(5) Страната – получател трябва:

(а) да осигури маркиране на класифицираната информация, с еквивалентно ниво на класификация за сигурност в съответствие с алинея 2, член 4, и

(б) да осигури да не се променя нивото на класификация за сигурност на информацията, освен ако за това няма писмено упълномощаване от Страната – източник.

(6) Страните се информират своевременно и взаимно за всякакви промени в националните си законодателства, които оказват влияние върху защитата на класифицираната информация.

(7) Всяка страна трябва да осигури изпълнение на подходящи мерки за защита на класифицираната информация, обработвана, съхранявана или предавана в комуникационните и информационните системи. Тези мерки трябва да осигурят конфиденциалността, целостта, годността и когато е възможно, признаването и автентичността на класифицираната информация, както и съответното ниво на отговорност и отчетност на действията, свързани с такава информация.

Член 6

Ограничения в използването на класифицирана информация

(1) Страната – получател трябва да използва класифицираната информация само за целите, за които е предоставена и с ограниченията, установени от Страната – източник.

(2) Страната – получател не трябва да предоставя класифицирана информация на трета страна, без предварително писмено съгласие на Страната – източник.

Член 7

Предаване на класифицирана информация

(1) Класифицираната информация трябва да се предава чрез дипломатически, военни или други канали, в съответствие с националното законодателство на Страните.

(2) Други одобрени канали за предаване на класифицирана информация, могат да се използват, само при взаимна договореност между Националните органи по сигурността.

(3) В случай, че трябва да се предаде голяма пратка, съдържаща класифицирана информация, Националните органи по сигурността трябва взаимно да се договорят и определят средствата за транспортирането, маршрута и другите мерки за сигурност.

Член 8

Размножаване, превод и унищожаване на класифицирана информация

(1) Всички копия и преводи трябва да бъдат маркирани със съответното ниво на класификация за сигурност на информацията и трябва да бъдат защитени по същия начин, както и оригиналната класифицирана информация. Преводите и броят на копията трябва да бъдат сведени до минимума, необходим за официални цели.

(2) Всички преводи трябва да бъдат маркирани с нивото на класификация за сигурност на информацията на оригинала и да съдържат съответно отбелязване, на езика на превода, указващо, че те съдържат класифицирана информация на Страната – източник.

(3) Както оригиналът, така и преводът на класифицираната информация, маркирана с ниво СТРОГО СЕКРЕТНО/STROGO TAJNO/TOP SECRET, трябва да бъдат размножавани само с писменото позволение на Страната – източник.

(4) Класифицираната информация маркирана с ниво СТРОГО СЕКРЕТНО/STROGO TAJNO/TOP SECRET не трябва да се унищожава. Тя трябва да бъде върната на Страната – източник, след като Страните сметнат, че тя повече не е необходима.

(5) Информация, класифицирана с ниво СЕКРЕТНО/TAJNO/SECRET и с по – ниско ниво, следва да бъде унищожена, в съответствие с националното законодателство, след като Страната – получател сметне, че тя повече не е необходима.

(6) Когато е невъзможно да се защити или върне класифицираната информация, предоставена или създадена по това Споразумение,

трябва да бъде унищожена незабавно. Страната – получател следва да уведоми възможно най – бързо Националния орган по сигурността на Страната – източник за унищожаването.

(7) Класифицираната информация трябва да бъде унищожена или променена по начин, който предотвратява възможността, тя да бъде частично или изцяло възстановена.

(8) Ако унищожаването на класифицираната информация е забранено, тя трябва да бъде върната на Страната – източник.

Член 9

Класифицирани договори

(1) Класифицираните договори трябва да бъдат сключвани и изпълнявани в съответствие с националното законодателство на всяка Страна. При поискване, Националният орган по сигурността на всяка Страна, трябва да предоставя информация, когато на изпълнител, под - изпълнител и потенциален изпълнител, е било издадено съответно удостоверение за сигурност или разрешение за достъп до класифицирана информация, за изпълнение на задачи, изискващи достъп до класифицирана информация.

(2) Преди на изпълнителите, под – изпълнителите и потенциалните изпълнители, да бъде предоставена класифицираната информация, отнасяща се до класифицирания договор, Националният орган по сигурността на Страната – получател, трябва да гарантира, че тези изпълнители, под – изпълнители и потенциални изпълнители покриват изискванията, необходими за защитата на класифицираната информация, в съответствие с националното законодателство.

(3) Всеки един Национален орган по сигурността може да изисква провеждане на инспекция за сигурност на изпълнителя или под – изпълнителя по класифицирания договор, за да се гарантира непрекъснато спазване на стандартите за сигурност, в съответствие с националното законодателство.

(4) Класифицираният договор трябва да съдържа анекс по сигурността, с разпоредби относно изискванията за сигурност и класификация на всеки въпрос или елемент от класифицирания договор. Копие от този документ следва да се подаде до Националния

орган по сигурността на всяка от Страните.

(5) Договорите, включващи класифицирана информация с ниво ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАНЕ/INTERNO/RESTRICTED, ще съдържат съответната клауза, определяща минималните мерки, които трябва да се прилагат за защитата на такава класифицирана информация.

Член 10

Посещения

(1) За посещения, изискващи достъп до класифицирана информация, трябва предварително да бъде дадено позволение от Националния орган по сигурността на Страната домакин.

(2) Искането за посещение трябва да се подаде до съответния Национален орган по сигурността, най - малко 20 дни преди началото на посещението. Искането за посещение трябва да включва следната информация, която да бъде използвана само за целите на посещението:

(а) име на посетителя, дата и място на раждане, гражданство и номер на лична карта/паспорт;

(б) заеманата от посетителя длъжност, с посочване на работодателя, който посетителя представлява;

(в) описание на проекта, в който участва посетителя;

(г) валидността и нивото за достъп според разрешението за достъп до класифицирана информация на посетителя, ако такова се изисква;

(д) името, адреса, телефонен номер/номер на факса, електронна поща и лице за връзка в органа, който ще бъде посетен;

(е) целта на посещението, включително най – високото ниво на класификация за сигурност на класифицираната информация, която ще се използва;

(ж) датата и продължителността на посещението. В случай на многократни посещения, трябва да бъде посочен общият период на посещенията;

(з) датата и подпис на изпращащия Национален орган по сигурността;

(3) В спешни случаи, Националните органи по сигурността могат да уговорят по кратък срок за подаване на искането за посещение.

(4) Националните органи по сигурността могат да уговорят списък с посетители, имащи право на многократни посещения. Списъкът следва да бъде валиден за първоначален период, ненадвишаващ 12 месеца и може да бъде продължаван с нов период от време, ненадвишаващ 12 месеца. Искане за многократни посещения трябва да бъде подадено в съответствие с алинея 2 на този член. Веднъж щом списъкът е одобрен, посещенията могат да се уреждат директно между участващите субекти.

(5) Всяка страна трябва да гарантира защитата на личните данни на посетителите, в съответствие с националното си законодателство.

(6) Всяка класифицирана информация, придобита от посетител трябва да се смята за класифицирана информация по това Споразумение.

Член 11

Сътрудничество за сигурност

(1) За да постигнат и поддържат съответните стандарти за сигурност, Националните органи по сигурността трябва при поискване да си осигуряват взаимно информация относно своите стандарти за сигурност, процедури и практики за защита на класифицираната информация. За тази цел, Националните органи по сигурността могат да се посещават един друг.

(2) Националните органи по сигурността трябва да се информират взаимно за изключителните рискове за сигурността, които могат да застрашат предаването на класифицираната информация.

(3) При поискване Националните органи по сигурността трябва да си помагат взаимно при провеждане на процедурите за осигуряване на достъп до класифицирана информация.

(4) Националните органи по сигурността трябва незабавно да се информират взаимно за всякакви промени във взаимно признатите разрешения за достъп до класифицирана информация и в удостоверенията за сигурност.

(5) За да осигурят близко сътрудничество при изпълнението на настоящото Споразумение, Националните органи по сигурността могат да провеждат консултации, при поискване на един от тях.

(6) Националните органи по сигурността могат да сключват помежду си допълнителни споразумения за изпълнението на това Споразумение.

Член 12

Нарушаване на мерките за сигурност

(1) В случай на нарушаване на мерките за сигурност, Националният орган по сигурността, в чиято държава се е извършило нарушаването на мерките за сигурност, трябва да информира Националния орган по сигурността на другата Страна възможно най - бързо и да проведе необходимото разследване. При необходимост другата Страна оказва съдействие при разследването.

(2) В случаите, когато нарушаване на мерките за сигурност се извърши в трета страна, Националният орган по сигурността на изпращащата Страна, трябва да предприеме действията по ал. 1, когато това е възможно.

(3) Във всички случаи, другата Страна трябва да бъде информирана за резултатите от разследването и трябва да получи окончателното становище за причините и размера на щетите.

Член 13

Разходи

Всяка Страна понася своите собствени разходи, свързани с изпълнението на това Споразумение.

Член 14

Уреждане на спорове

Всеки спор относно тълкуването или прилагането на това Споразумение, се решава чрез консултации и преговори между Страните и не трябва да се отнася за решаване към международен трибунал или трета страна.

(1) Споразумението влиза в сила на първия ден от втория месец от датата на получаване на последното писмено уведомление, с което Страните се уведомяват взаимно по дипломатически път, че техните вътрешноправни процедури, необходими за влизането му в сила, са изпълнени.

(2) Споразумението може да бъде изменено по взаимно писмено съгласие на Страните. Измененията влизат в сила в съответствие с алинея 1 от този член.

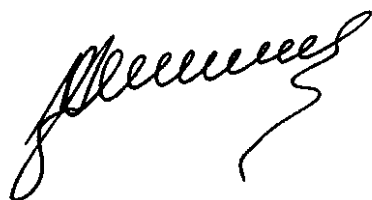
(3) Това Споразумение се сключва за неопределен срок. Всяка от Страните може да прекрати Споразумението, като даде на другата Страна писмено уведомление по дипломатически канали. В такъв случай, това Споразумение ще бъде прекратено шест месеца след датата на получаване на уведомлението.

(4) В случай на прекратяване на това Споразумение, цялата класифицирана информация, предоставена съгласно Споразумението, трябва да продължи да бъде защитава в съответствие с разпоредбите установени тук, и при поискване, да се върна на Страната - източник.

Това Споразумение се подписа в присъствието на лицата, които са надлежно упълномощени.

Подписано в ПРЕДОСЛИЕ....., на 9 май 2002....., в два оригинални екземпляра, всеки от които на български, словенски и английски език, като трите текста имат еднаква сила. В случай на различия при тълкуването, меродавен е текстът на английски език.

**ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

**ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ**

